

Леся БОРОДАЙ

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ЄВРОПЕЙСЬКА ПОЛІТИКА МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА УЧАСТЬ В НІЙ УКРАЇНИ

Міжрегіональне співробітництво має винятково важливе значення в економічному розвитку сусідніх територіальних формувань шляхом глибокої інтеграції в головних сферах їх діяльності. Актуальність теми полягає у тому, що міжрегіональна співпраця дає можливість більш ефективно використати наявні економічний і ресурсний потенціали, покращити самозабезпечення продукцією, яку виробляють регіони, визначитись з експортною конкурентоспроможною продукцією.

Під міжрегіональним співробітництвом розуміють будь-які зв'язки, що встановлюються між регіонами різних державних утворень. Європейська політика сусідства відкриває нові перспективи для партнерства, економічної інтеграції та співробітництва:

1) перспективу просування за рамки партнерства до значного рівня інтеграції, включаючи участь у внутрішньому ринку ЄС та можливість для України брати зростаючу участь у ключових аспектах політик та програм Європейського Союзу;

2) розширення рамок та поглиблення політичного співробітництва;

3) можливість наближення законодавства в економічній сфері, відкриття економік одна одній та подальше зменшення кількості торговельних бар'єрів, що стимулюватиме інвестиції та зростання;

4) збільшену фінансову підтримку (надання ЄС фінансової допомоги Україні сприятиме виконанню заходів, які визначені у нормативних та рамкових документах. Крім того, Європейська Комісія розробляє новий Європейський інструмент сусідства та партнерства (ЄІСП), який надаватиме допомогу Україні, у т.ч. у сфері транскордонного та міжрегіонального співробітництва між Україною та державами-членами ЄС. Також через Європейський інвестиційний банк надаватиметься підтримка проектам, що потребуватимуть інвестицій у інфраструктуру);

5) можливості поступового відкриття або збільшення участі у певних програмах ЄС, що сприятиме розвитку культурних, освітніх, технічних, наукових зв'язків, а також зв'язків у сфері охорони навколишнього природного середовища;

6) підтримку в адаптації законодавства до норм та стандартів ЄС, включаючи через надання технічної допомоги, обмін досвідом між державними службовцями (twinning) та цільові консультації і підтримку через механізм обміну інформацією про технічну допомогу (TAIEX);

7) поглиблення торговельних та економічних відносин.

В сучасних умовах буде розглянута можливість укладення нової посиленої угоди, рамки якої буде визначено за результатами досягнення цілей Плану дій та загального розвитку відносин Україна – ЄС.

Література

1. Мікула Н. Євросерегиони: досвід та перспективи. — Львів: ІРД НАН України, 2003. — 122 с.

2. Транскордонне співробітництво як крок до визначення концепції регіональної політики. — Український дім, 2011. — Режим доступу: <http://ukdim.blog.tut.by/> 2011/08/08/transkordonne-spivrobitnitstvo.

Ольга БРОДЕЦЬКА

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Передумовою зміцнення держави є формування ефективної, науково обґрунтованої державної кадрової політики. Об'єктом безпосереднього державного управління є особовий склад органів державної влади. Як свідчить практика, формування державної кадрової політики є досить складним, багатогранним процесом. Він може бути результативним у разі дотримання певних вимог та умов, включає в себе послідовне здійснення низки науково-дослідних, організаційно-управлінських, політичних та законодавчих дій. Кадри є найбільш стабільним соціальним елементом суспільства й держави, носієм їх традицій та досвіду.

У розробці державної кадрової політики важливо вирізняти окремі етапи: розробку кадрової доктрини; розробку концепції державної кадрової політики, визначення її змісту (системи цілей, пріоритетів, принципів тощо); розробку програм (цільових, комплексних та ін.); формування та налагодження механізмів реалізації кадрової політики, розв'язання її окремих проблем.